

[Indenrigsministeren.]

dende Lov; og saa søger man at slaa det op som et afgørende Bidrag til Støtte under Landbrugskrisen. Derfor udtaler jeg som min Opfattelse, at en Lettelse af Byrderne for de vanskeligst stillede Landbrug nødvendigvis maa være betydelig større end her foreslaaet, hvis den overhovedet skal kunne faa nogen Betydning.

Hvad angaar det andet Spørgsmaal: hvordan dette Lovforslag vilde virke som permanent Lov, har jeg allerede ved første Behandling klarlagt, at hvis den Skatteomlægning, der her er Tale om, skal foregaa indenfor den kommunale Beskatning, vil det betyde intet mindre end en Katastrofe for Hundreder og atter Hundreder af Landkommuner her i Landet. Det vil medføre en egentlig Skatteforhøjelse for en meget stor Del af det almindelige Landbrug, idet de øgede Skatter, der kommer, vil mere end opveje de Skatter, der ophæves i Kraft af det foreliggende Lovforslag. Det er i øvrigt en Anskuelse, som tidligere er hævdet ikke blot af de nuværende Regeringspartier, men ogsaa af Venstrepartiet. Jeg minder om, i hvilken Grad nu afdøde Medlem af det andet høje Ting Martin Hansen og senere Folketingsmand Hr. Pinholt har fremhævet om Virkningerne af Skridt som dem, der her er Tale om, at i Kommune efter Kommune her i Landet vil Skatten for enkelte store Ejendomme, enkelte Godser, der i en Tid som den nuværende overhovedet ingen personlig Skat svarer til Kommunen — deres Besiddere bor maaske oven i Købet udenfor Kommunen —, blive lettet med Tusinder og atter Tusinder af Kroner, som derefter maa bæres af Kommunens øvrige Indbyggere. Jeg lagde nok Mærke til, at det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) i Dag foretog nogle Beregninger, som skulde vise, at denne Omlægning ikke vilde komme til at ramme det mindre Landbrug haardest; den vilde tværtimod ramme de største Landbrug haardest. Disse Oplysninger er vist hjemmelavede, i hvert Tilfælde tør jeg sige, at de strider imod alt, hvad der hidtil har foreligget af Oplysninger vedrørende disse Forhold. Det ærede Medlem vil sikkert i alt Fald være enig med mig i, at i de mangfoldige Tilfælde, hvor de store Landbrug gennem Tiderne og i en Tid som den nuværende overhovedet ikke opgiver nogen Indtægt, dør kan det under ingen Omstændigheder blive dem, der kommer til at svare det, som her ophæves; det maa blive den øvrige Del af Kommunens Indbyggere. Men, siger man endelig, vi ønsker heller

ikke denne Skatteomlægning indenfor Kommunerne. Nej, visse Udgifter maa flyttes over fra Kommunerne til Staten, saaledes som ogsaa Regeringen har stillet Forslag om tidligere i anden Sammenhæng. Men en saadan Skatteomlægnings Virkninger kan dog kun angives i det Øjeblik, man fra Forslagsstillernes Side meddeler, hvor man tænker sig de nye Skatter taget. Det nytter ikke at tale om alle de Lettelser, som Kommunerne vil faa, naar vi ikke samtidig faar at vide, hvor da Pengene skal tages til at fremkalde disse Lettelser, og hvem der vil komme til at bære disse Lettelser. Jeg hørte, at man sagde her i Dag, at paa et Punkt var det i hvert Tilfælde afgjort, nemlig hvad Motorafgiften angik. Saa vidt mig bekendt bliver der i hvert Tilfælde tilbage ved de Forslag, Flertalspartierne her i Salen har stillet paa dette Omraade, at Staten skal gaa ind i et Forskud paa 25—30 Mill. Kr. til denne Ordning, uden at nogen gør opmærksom paa, hvor disse Penge skal tages fra. Derfor siger jeg igen, som jeg sagde ved første Behandling: Der bliver ikke andet for, end at Flertallet i det høje Ting, naar det vil foreslaa en Skatteomlægning af denne Art, maa angive ikke blot, hvor Skatterne skal nedsættes, men tillige, hvordan det Hul, som derved fremkommer, skal fyldes.

Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig at være ganske overordentlig forkert, at netop Landstinget gennem saadanne Forslag, kastede ind i en økonomisk Situation som den, vi staar i, vil yde et Bidrag til at undergrave Statens Økonomi i en Tid som denne. Skal man karakterisere dette Forslag, isoleret som det foreligger, uden Meddelelse om, hvad der skal sættes i Stedet, er det, naar Hensyn tages til den Verdenssituation, vi staar i for Tiden, de økonomiske og finansielle Forhold i Landet i Øjeblikket, et Stykke finansiell Bolshevisme, som i hvert Fald den nuværende Regering ikke kan tage Ansvar for. Jeg tillader mig at bebrejde Landstinget, at man her gaar ud i noget, som det forekommer mig ligger helt udenfor Landstingets Opgave.

Jeg skal da slutte disse Bemærkninger med at sige, at som Krisehjælp betragtet maa jeg betegne disse Forslag som fuldkommen utilstrækkelige for de vanskeligst stillede, og det er klart, at Regeringen vil handle i Overensstemmelse med denne Anskuelse med Hensyn til den Lettelse af Byrder og Afgifter for de vanskeligst stillede indenfor det danske Landbrug, som en Fortsættelse af den nuværende Landbrugskrise